

MƏŞƏL

(əsrin mərsiyəsi)

Dilman Şahmərdanlı

Bakı – 2018

Korrektor: Turac Eldarqızı
Bədii-texniki tərtibat: İsmayıł Süleymanlı
Üz qabığının dizaynı: Emin Yəhya
Kompüterdə yiğan: Mehdi Şahmərdanlı

MƏŞƏL (əsrin mərsiyəsi)
DİLMAN ŞAHMƏRDANLI

Bakı, "Parlaq İmzalar" Nəşriyyatı – 2018, 144 səh.

© Dilman Şahmərdanlı / 2018
Kitabın bütün hüquqları qorunur.
İcazəsiz olaraq hər hansı vasitə ilə nəşri qadağandır.

ISBN 978-9952-8343-8-3



Mündəricat

Ön söz əvəzi 7

1-ci hissə

Məhərrəm ayı	21
Hidayət məşəli.....	23
Sanki dünya olmayıb	26
Biz səni tərk etmərik	29
Səni tapan nə itirdi?.....	33
Salam, salam Hüseynə	36
İmam Hüseynin şüarı	40
Vallahi in qətə`tumu yəmini.....	43
Abbas ibni Əli	46
Əmirim Hüseyndir	51
Əli gedir meydana	55
Dostlarının dostuyam düşməninin düşməni	58
Yaxındır zəfər	61
Ey Allah, ey Rəbbimiz	64

2-ci hissə

And içirəm	71
Şahid	72
Odur Allah!	73

Allahverdi bəy.....	75
Ey Əliyar Əliyev	77
Yüksəlirsən, ey şəhid!.....	78
3-cü hissə	
Müqəddəs Nahiyə (mərsiyə-poema).....	83
4-cü hissə	
Tikanlı səhra və yalın kiçik ayaqlar	129
Ey Hüseyn ibn Əli!.....	137

*Hidayət məşəli – İmam Hüseynə
və onun hər biri bir məşəl olan
yoldaşlarına ithaf olunur.*

Ön söz əvəzi

Xalqımız həmişə Məhərrəm ayının hörmətini saxlayıb, hər il qeyd etməklə onu yaşıdır.¹ Bəzi İslam ölkələrindən fərqli olaraq Azərbaycanda məhərrəmlik mərasimlərinin günləri qısa olur, cəmi 10 gün (o da, əsasən, axşamlar iki-üç saat). Çoxluq təşkil edən qeyri-dindarlar əzadarlıq etməyə, əsasən, Aşura günü (məhərrəm ayının 10-una) bir-iki gün qalmış gedir. Bu tarixi mərasimdə iştirak etməyə on günü davamlı gedənlər, demək olar ki, dindarlardır.

Məhərrəmliyin hər il keçirilməsinin səbəbi var. Bunu müsəlmanlara din böyükleri tövsiyə edib. Hüseyn ibn Əliyə babası, Allahın elçisi – həzrət Məhəmməd də yas saxlamış, onun qatillərini lənətləmişdir. Eləcə də imamlar da onun yasını saxlamış və ardıcıllarına da hər il onu anmağı tövsiyə etmişlər.

Nə üçün? Aşura hərəkatının və Hüseyn ibn Əlinin amallarının yaşaması, nəsildən-nəslə ötürülməsi üçün. Demək, bu mərasimlərin məqsədi Hüseyn əleyhissə-lamin amallarını yaşatmaqdır. Demək, məhərrəmlik münasibəti ilə təşkil olunmuş mərasimlərin əsas məqsədi İmam Hüseynin məqsədlərini aydınlaşdırmaq və cəmiyyətə çatdırmaq olmalıdır. Sinəyə vurub əzad-

¹ Bu yazı 2014-cü ildə “Azərbaycan məhərrəmliyi necə olmalıdır?” adı ilə mətbuatda dərc edilmişdir.

lıq etmək isə məclislərin ikinci hissəsinə aiddir. Yəni əvvəl dərk etməlisən Hüseyn kim olub, sonra ona yas saxlamalısan. İnsan tanımadığı bir şəxsin ölümünə necə təəssüflənə və necə qəlbini riqqətə gələ bilər?!

Hüseyn ibn Əlinin amalı nə olub? Əvvəlcə onu qeyd edim ki, Hüseyn ibn Əli öz evindən məglub olmaq və ölmək üçün çıxmayıb. O məglub etmək və İslam sahəsini basmış və İslam məhsullarının axırına çıxacaq “alaq otlarını” kökündən çəkib qoparmağa getmişdi. İslam məntiqinə görə, əsgər döyüşə ölməyə yox, öldürməyə getməlidir. Yəni zəiflik ruhiyyəsi rədd olunur. Demək, Hüseynin amalı şəhid olmaq olmayıb. O, amalını gerçəkləşdirmək istəyib, bu yolda şəhid olub. Dində şəhidlik məqsəd deyil. Döyüşə gedən əsgər də anasına: “ana, şəhid olmağa gedirəm” yox, “ana, düşməni məhv etməyə gedirəm” deyir. Ana da övladına: “get, şəhid ol!” – yox, “get, şəhid olmaq bahasına olsa da, vətərini qor!” – deməlidir.

Hüseyn ibn Əlinin nə üçün mübarizə aparmağını onun özündən soruşaq. O deyib ki, mən elimdən obamdan fitnə-fəsad yaratmaq, qarışqlıq salmaq, vəzifəyə iyıələnmək üçün yox, yezid xislətlilərin alovlandırdığı fitnə-fəsadların qarşısını almaq, İslamda daxil edilmiş xurafatları aradan qaldırmaq, gözəl və insani keyfiyyətləri dirçəltmək, yaymaq, pis işləri, nalayıq əməlləri ifşa etmək üçün çıxmışam. Məqsədim müsəlmanlara olan zülmə mane olmaqdır. Məqsədim vəzifəpərəstliyə, şəhvətpərəstliyə, qarınqululuğa, mənafepərəstliyə, rüşvətxorluğa dur deməkdir. Məqsədim müsəlmanları düşüncəyə, aydınlığa, inkişafa, xeyir işlərdə, gözəl səciyyələrdə bir-biri ilə ötüşməyə səs-

ləməkdir. Məqsədim insanlar arasındaki ayrı-seçkiliyi önləməkdir, qardaşlıq bağlarını möhkəmlətməkdir. Bir müsəlman qonşusundan, qohumundan, çevrəsində olanlardan necə xəbərsiz qala bilər? Necə deyə bilər ki, nəyimə lazımdır? Bir halda ki, İslam deyir: siz müsəlmanlar bir-birinizlə bağlı məsuliyyət daşıyırsınız. İmam Hüseyn deyir ki, məqsədim bir-birindən xəbərdar müsəlman ümmətinin, ilkin müsəlmanların xatırəsini və yolunu diriltməkdir. Məqsədim camaat ac-yalavac ola-ola qızıl-gümüş yiğanlara öyünd-nəsihət verməkdir, yaradılışın qayəsini onlara xatırlatmaqdır, onları şərab məstliyindən də ağır olan qəflət məstliyindən ayıltmaqdır. Məqsədim eyş-işrətə qurşanmış müsəlmanlara yadlara kölə olacaqlarını, əldə etdikləri yüksəklikləri əldən verəcəklərini, torpaqlarını və canlarını itirəcəklərini, namus və qeyrətlərinin ləkələnəcəyini, dəyərlərinin dəyişdiriləcəyini xatırlatmaqdır. Xatırlatmaqdır ki, pis işlərə qarşı ictimai qınaq olmasa, cəmiyyətin başbilənləri sussa, cəmiyyətdə günahlar adiləşir, pis işlər rəvac tapır. Bir sözlə, məqsədim İslama yadlaşmış, Quranı unutmuş müsəlmanlara İslam və Quranı xatırlatmaqdır. Xatırlatmaqdır ki, bu gün İslamin adı, Quranın kağızı qalib. Kim gəldi “İslam evi” barədə mülahizə yürüdür, o “ev”in içində nə olması ilə bağlı şəxsi rəyini açıqlayır, pafosla, əl-qol ölçə-ölçə əllaməlik edir, bir halda ki, “ev”in içindən ən yaxşı xəbərdar olan elə o “ev”də yaşayanlardır, o “ev”in, o “beyt”in əhlidir, yəni Əhli-beytdir... Hüseyn ibn Əli həmin “ev”in içində böyümüşdü və indi də onun içində idi...

Məscidlərimiz İmam Hüseynin amalını açıqlayırmış? Bəzi xətbilərimiz yüksək minbər tribunasından aşağılıara doğru nə söyləyirlər? Ağlamağı və onun sa-

vablarını? Heç olmasa bir damcı göz yaşı çıxarmağı mı? Bəzi xətblərimiz məhərrəm minbərində nə işlə məşğuldurlar? İran-İraq rövzəxanlarını yamsılamaqla? Hüseyin ibn Əlidən xəbəri belə olmayanlardan bircə damcı göz yaşı dilənməklə?

Təəssüf ki, Azərbaycan üçün, Azərbaycan xalqının milli xüsusiyyətlərini nəzərə alan məhərrəm məclisləri yox dərəcəsindədir. "Allah cəmi şəhidlərimizə rəhmət eləsin", "Allah işgal olunmuş torpaqlarımızı qaytarsın" deməkəl millimi olurraq?! Bizim ki, mərsiyə ədəbiyyatımız iki yüz il əvvəlin mərsiyə ədəbiyyatından çıxa bilməyib. Mərsiyədə oxunan şeirlər qəliz, çox çətin anlaşılan sözlərlə doludur. Mərsiyəyə qulaq asan gənc heç nə anlamayaraq gözünü döyür. Qulağını şəkləyir ki, bəlkə? nə isə bir doğma söz eşitsin. Bəzən on beş dəqiqəlik mərsiyənin içində bir-iki cümlə tanış söz eśidir, vəcdə gəlib bərk-bərk sinəyə döyür. Beləmi olmalıdır?!

Bizim inanclı qələm adamları hara yoxa çıxıb? Ni-yə əsrin mərsiyə ədəbiyyatını yaratırlar? Niyə mərsiyə şeirləri yazırlar? Məhəmməd Füzuli, Seyid Əzim Şirvani, Qasım bəy Zakir, Natəvan, Sabir, Şəhriyar və onlarla şairin yeri niyə boş qalıb?

Mən bəzi şairlərə təəccüb edirəm. XXI əsrдə hələ də klassik sözlərdən imtina edə bilmirlər. Görəsən, o şeirlər kimin üçündür? XIX əsrin qəbirdə yatanları üçün? Yoxsa biz o şeirləri lügət kitabı ilə oxumalıyıq?!

Nə üçün digər ölkələrin milli adət-ənənələri, danişq tərzləri, mədəniyyəti İslam adı ilə bizə təlqin olunur? Məgər Azərbaycan mədəniyyətində kişiye "ala-göz", "nazlı", "ayuzlü" deyilir? Azərbaycan mədəniyyətində oğul anası barədə deyərmi ki, mənim anam filan elin maralıdır? Bəs necə olur ki, imamların dilindən həzrət Fatimey-Zəhra barədə belə mərsiyə yazılır

və oxunur? “Bər qatelani əba əbdillahil-hüseyn ta be ruzi qiyam qiyamət mudam lənət bad” sözünü mənasını bu günün nəinki gənci, heç ağsaqqalı da bilmir. Nə üçün məscidlərin içində divarları fars sözləri yazılın parçalarla doludur? Məgər bu ölkədə fars dilli xalq yaşıyır?! Əksəriyyət heç Quranı üzündən oxuya bilmir, hələ müxtəlif xətt növləri ilə yazılmış şeirləri, şüarları başa düşmək qalsın bir tərəfdə.

Milli duyğularla dini duyğular arasında get-gəl edən yolunu itirmiş bəzi din adamları elə bilirlər ki, İranda və ya İraqda xətblərdən, rövzəxanlardan eşitdikləri sözləri gəlib burada eynilə danışmaq olar, onların minbərdəki hərəkətlərini burada təkrarlamaq olar.

Bəzi İran və İraq rövzəxanları eşidiblər ki, Hüseyn müsibətinə ağlaya bilməsən də, ağlamsınmaq savabdır, buna görə də elə səslər çıxarırlar ki, eşidəndə adamin tükləri biz-biz durur. Bizim bəzi dindar rövzəoxuyanlar da eynilə onlardan örnək götürür və onların çıxardıqları səslərdən çıxarırlar. Admanın gəncliyə yazılı gəlir. Nə etdiyinin fərqində deyil, ağlı qəbul etmədiyi şeylərə etirazını imanı ilə susdurur. Bəziləri də cürət tapır, ümumiyyətlə, hər şeydən imtina edirlər. Ünutmayaq, nə İran, nə İraq, nə də digər İslam ölkələri İslama bərabər deyil. Yəni onlar İslam demək deyil, onların din adı altında etdiyi bəzi hərəkətləri dini olmaya da bilər. İranın özündə din xadimləri belə artistliyə qarşı çıxırlar. Bəziləri ifşa edir, bəziləri isə müəyyən məsləhətləri nəzərə alıb susurlar.

Sözüm müasir qələm sahiblərinədir. Mərsiyə ədəbiyyatını yüz, iki yüz illik əsarətdən qurtarmaq lazımdır. Yeni şeirlər yazın, savadlı yazın, saxta emosional sözlərlə kimlərisə hönkürtmək üçün yox, həqiqət na-

minə yazın. Şeirə dəyər verən Tanrı sizin niyyətinizin səmimiliyini görsə, qəlblərdə qələminizə sevgi yaradacaq. Əmin olun.

Demək, oxunulan mərsiyələr Azərbaycan xalqının ruhiyyəsinə və mədəniyyətinə uyğun olmalıdır. Hökmən milli süzgəcdən keçməlidir. Əgər sizin oxuduqlarınızla gənclər Hüseyin ibn Əli və onun amalına arxa çevirirlərsə, siz buna görə cavab verməli olacaqsınız. Mən nə qədər gənclər tanıyıram ki, məscidlərdən uzaq düşüblər. Bax belə axundlara və onların çıxardıqları artistliklərə görə. Bəzi axundlar, bəlkə də, öz evlərində belə açıq, ölçüsüz söhbət etməzlər, ancaq qarşısında ki insanların vaxtına və ömrünə acımayaraq nə gəldi danışırlar. Nə gəldi danışmaq təkcə xurafat danışmaq deyil, yersiz, lazımsız, insanların dərkini və şəraitini nəzərə almadan danışmaq da elə nə gəldi danışmaqdır, əlavə olaraq, müqəddəs mətnləri təhqir etməkdir. Yerində deyilməyən hər bir söz o sözün təhqir olunmasıdır, o sözün mənsub olduğu Böyük Həqiqətin təhqir olunmasıdır.

Nə üçün qəhrəman, zülmlə barışmayan Hüseynin adına təşkil olunan məclislərdə gənclər ağlamaqdan, o da ürəyincə olmayan ağlamaqdan savayı heç nə görmürlər? Niyə məhərrəmlik məclislərində Qarabağın hüseynləri yad olunmur? Niyə Qarabağ aşurası yada salınmır? Niyə süngülənən ələsgərlər, ələkbərlər yad olunmur? Niyə onların başına gələnlər danışılmır? Niyə Qarabağ zeynəblərinin əsirliyindən və əsirlikdə qalmalarından söz açılmır? Niyə başları kəsilən, hasarlara sancılan hüseynlərdən danışılmır? Niyə automat süngüsü ilə deşik-deşik edilən uşaqlar yad olun-

mur? Niyə? Məgər Hüseyin ona görə şəhid olub ki, ona ağlamaqla kifayətlənsinlər? Hüseyin amalına görə şəhid olub və göstərib ki, amallar və ideallar uğrunda axıra kimi savaşmaq lazımdır! Erməni köpəyi müsəlman torpağını işgal edir, İslam dəyərlərini təhqir edir-sə, hüseynçilər necə sakitcə sinə döyə bilərlər? Müsəlmanın torpağını, namusunu, ərazi bütövlüyünü və dinini qorumağa səsləməyən məhərrəmlik mərasimləri kimə və nəyə görə lazımdır? Hüseyin ibn Əli buryodu ki, məni kimilər Yezid kimilərə boyun əyməz. Burada artıq şəxs yox, xarakterlər, ideologiyalar qarşılaşmasıdır, amal məsələsidir, əqidə mübarizəsidir. Hüseyinin əqidəsini və amalını dərk edən gənc heç vaxt yad millətin onun torpağına soxulmasına, onu əsir almasına, qətlə yetirməyinə dözməz. Məgər bizim Qarabağda Kərbəla yaşılmayıb? Hüseynlər ölməyib? Ələsgərlər süngülərə sancılmayıb? Zeynəblər əsir olmayıb? Hüseyin ibn Əli bu gün sağ olsaydı, Azərbaycana gəlsəydi və görsəydi ki, torpaqlarımız düşmən əlindədir, bize deyərdi ki, öz torpağınız boş şeydir, siz Fələstinin dərdini çəkin?! Öz şəhidlərinizi unudun, İran, İraq, Suriya və Fələstin şəhidlərindən danışın?! Əvvəl evinə soxulmuş yağını çıxar ki, sonra qonşulara nə olduğunu görə biləsən. Nə yaziq ki, biz evə soxulan düşməni görməmək üçün o gələn kimi pəncərədən qaçıb qonşulara köməyə getmişik. Bəli, Suriyanı, Fələstini cihadla, Qarabağı isə ATƏT, AŞPA, ABŞ, Rusiya, Almaniya və ikiüzlü Fransa ilə qurtarmaq lazımdır! Hər şey danışıqla həll olunmalıdır, əsrlər ötsə də, nəsillər keçsə də...!

Məhərrəmlik bir fürsətdir. Məscidlər inanlı gənlərlə dolur. Onlara milli-mənəvi dəyərlərin düzgün aşılınma vaxtıdır. Onlara yazığınız gəlsin, dinin prinsipial

məsələlərini qoyub neçənci dərəcəli məsələlərdən danışmayın, şəxsi mülahizələrinizi onlara qəbul etdirməyə çalışmayın. Onlara nə üçün Qurandan, Quran həqiqətlərindən, İslamin tövhidindən danışmırınız?! Nə vaxta kimi əxlaq, əxlaq, irfan, irfan, zahidlik, zahidlik?! Nə üçün gənclərin çoxu Quranı üzündən oxuya bilmir, ancaq mərsiyələri əzbər bılır? İki nəfər Quran qarısının adını çəkə bilmir, on iki nəfər İran-İraq mərsiyyəxanının adını əzbərdən deyir, hətta onların oxuduğu rövzələri, mərsiyələri içindəki fars ibarələri ilə birlikdə deyir. Ancaq İslamin ana kitabı – Qurandan ərəb dilində bir ayəni əzbər bilmir. Bəs necə olur ki, fars dilində mərsiyələri əzbərləyirlər? Məgər axundlar demirlər ki, Hüseyn ibn Əli gecələr durar, həzin səslə Quran oxuyardı? Nə üçün o, gecələr atasına və babasına mərsiyə oxumur, ancaq Quran oxuyurdu? Hətta tarixdə yazılıana görə, Hüseynin nizəyə sancılmış başı da övladlarının, qardaşının öldürülməsinə görə mərsiyə oxumur, Quran oxuyurdu. Nə üçün bizim məscidlər gəncləri Quran'a yox, mərsiyəyə istiqamətləndirir?! Bax buna görədir ki, ümmətin rəhbəri həzrət Məhəmməd Qiyamət günü deyəcək: “Ey mənim Rəbbim, həqiqətən, qövmüm bu Quranı tərk etdi”.

Mən mərsiyəyə qarşı deyiləm. Hüseynin amallarını öyrənmək biliklə, idrakla, mərsiyəni dinləmək və ya mərsiyə oxumaq isə insanın könlü ilə əlaqəlidir. Heç biri digərinin yerini verməz, əksinə bir-birini tamamlayar. Hərəsinin öz yeri var, ancaq bu “yer”ə qətiyyən riayət olunmur. Bilik vermək yerinə bəzi minbərlərdə cəfəngiyat danışılır. Gənclərimiz də boğula-boğula Hüseyn ibn Əlinin hörmətinə bəzi şarlatanlara dözür-lər.

Mənim savadlı din alımlarından öyrəndiyim budur ki, artıq şeylərə ehtiyac yoxdur. Siz sadəcə “Lühuf” ki-

mi mötəbər “məqtəl” kitablarında yazılınları üzündən oxusanız, insanları mütəəssir etmək üçün kifayətdir. İnanın, kifayətdir, özünüüzü zəhmətə salmağa gərək yoxdur. Qəlbərin mütəəssir edə bilmək az əhəmiyyətli deyil, hökmən ağlatmaq olmalıdır deyə bir şey yoxdur. Ünutmayaq, insanları ağlatmağın bir şərti də çıxış edən şəxsin özünün öz dediklərindən mütəəssir olmasıdır.

İmam Hüseyin məclisləri üçün yeni mərhələ başlanmalıdır. Bu, XXI əsr yezidlərinə qarşı yazılın, milli vətənpərvərlik ruhiyyəsini gücləndirən, şəhidlərimizi yad edən, Qarabağda faciəli şəkildə öldürülən insanları yada salan mərsiyə şeirlərinin ərsəyə gəlməsidir. Bəzi dini icmalar buna az da olsa əməl edirlər, ancaq bu çox azdır. İmam Hüseyin hərəkatı sadəcə tarixi bir hadisə kimi qalmamalıdır, o həmişəyaşar hərəkat bu günümüzə işiq salmalıdır, yol göstərməlidir, örnək olmalıdır, dərs verməlidir, bizə gündəlik işlərimizdə dağyaq olmalıdır.

Həyatının bütün istiqamətlərində Hüseyinə oxşamaq istəməyən şəxs Hüseyini həqiqi mənada sevə bil-məz. Hüseyinə oxşamaq nədir? Yəni Hüseyin kimi düşünmək (onun düşüncəsi Qurandır. Ancaq biz Qurandan uzağıq), Hüseyin kimi yaşamaq (o, Quranın təlimi ilə yaşayıb. Ancaq biz Quranı üzündən oxuya bilmirik), Hüseyin əxlaqına yiyələnməkdir (o, Quran əxlaqı ilə əxlaqlanıb, Quran işığı ilə aydınlanıb, ancaq biz mərsiyə sərhədlərindən qıraqa çıxa bilməmişik. Hüseyin deyəndə yadımıza qan, inqilab, gərginlik, ağlamaq düşür), dünyaya Hüseyin kimi baxmaqdır (o, həyata Quranın baxışı kimi baxır. Quran həyata necə baxır? Xəbərimiz yoxdur.) və nəhayət, Hüseyin kimi öl-

məkdir – əqidə uğrunda, İslam uğrunda, müsəlman uğrunda, müsəlman cəmiyyətini, onun dəyərlərini qorumaq uğrunda, müsəlman xalqını təhdid edən qüvvələrə qarşı vuruşmaq uğrunda! Buna görədir ki, Hüseyni ziyarət edərkən Allaha dua edirik: “Ey Allah, mənim həyatımı da, ölümümü də Məhəmməd və onun ailəsinin həyatı və ölümü kimi et”.

Təklif edirəm ki, məclislərinizə Qarabağ qazılərini dəvət edəsiniz, “Qarabağ xatirələri” danışınlar; xətiblər hər axşam bir neçə dəqiqə işgal olunmuş torpaqlar barədə məlumat versinlər; tarixi hadisələri hökmən günümüzə əlaqələndirsinlər. Təklif edirəm ki, ya xətib, ya da onun tərəfindən təyin olunmuş bir gənc hər gün bir Milli Mübarizə Qəhrəmanı barədə məlumat versin, onun həyatından və həyat tərzindən örnəklər göstərsin. Misal üçün, Allahverdi Bağırov, Fred Asif, Əliyar Əliyev, Çingiz Mustafayev, Mübariz İbrahimov və digər Milli Qəhrəmanlar barədə danışmaq olar. Kişilik, mərdlik məktəbinin yetirmələri olan bu igidlərin həyatında öyrənməli cəhətlər var.

Fred Asif demişdi: “Əlinə silah götürüb əsl döyüşən oğlanlar mənim qardaşlarımdır... Mən arzu elə-yərdim ki, hamı əl-ələ verib, bir Allah şahiddir ki, bütün hissələrdən kənar hal-hazırda dövlətimizin azad olmağına xidmət eliyeydi. Namusu, qeyrəti olan oğlan – hamı köməklik eləməlidir, bir nəfər kimi... Məndə neçə nəfər şəhid olub. İlahi, o oğullarla dünyani zəbt etmək olardı... hamısı da bir-birindən iyid... Özümə verəcəyim suallardan biri də o olardı ki: sən necə tab eliyirsən, sən necə dözürsən Şuşasız, Ağdamsız? Kəlbəcərin o gözəl nemətlərini erməni daşıyır. Özümə bu suali verərəm: sən necə dözürsən, o torpaq, o şəhid qanları, sənnən döyüşmiş oğlanların qanları, ruhları erməni tapdağı altındadır. İndi lalələr bitib orda...

Torpağı qaytarmaq lazımdır, qardaş! Həmişə toylarda arzum bu olub: ... Deyəndə ki, bəylə gəlinə nə arzu eliyirsən, demişəm ki, arzu eliyirəm ki, elə bir oğul dünyaya gətirsinlər ki, bütün xalq yekdil olaraq onun prezident olmağını tələb eləsin..." Bax bizim belə oğullarımız olub. Onlar bu günün gəncinə örnəkdir. O örnəyi gənclərə göstərən varmı?!

Hüseyin əleyhissalam üçün mərsiyə şeiri qitliği ya-şadıqlarını deyənlər nə üçün mötəbər ziyanətnamələrdən ilham almırlar? Nə üçün minbərdə "Müqəddəs nahiyə" ziyanətnaməsinin ürək parçalayan hissələrini sadəcə üzündən oxumurlar? Hüseyin əleyhissalamın fəzilətlərini danışanlar niyə "Futrus mələk" in dən yu-xarı qalxa bilmirlər? Məgər Quran Hüseyni tanıtdır-mır?! Tarixçilər onun necə insan olmağını yazmayıblar?! "Böyük Camiyə ziyanətnaməsi" onun hansı ailə-dən olmağını öyrətmir?! Onlarla belə dəyərli və san-ballı mənbələr varkən nə üçün beyni suallarla dolu olan gəncləri özümüzdən uzaq salaq? Heyif deyilmi?!

Bunlar mənim ürək sözlərimdir, savadlı dindarlar-la, müsəlmanlarla ortaq dərdimdir. Məqsəd kimi və ya kimlərisə təhqir etmək deyil. Tənqid dostlar üçün-dür.

1-ci hissə

Hüseyin ibn Əli eşidəndə ki, Yezid ibn Müaviyə onu Məkkədə yaxalamaq üçün dəstə göndərib, tez şəhəri tərk etmək qərarına gəldi. Bəziləri ondan xahiş etdilər ki, Məkkədə qalsın. O, Allah şəhərində qan töküləcəyini və ora hörmətsizlik olunacağını başa salaraq buyurdu: “Allaha and olsun, mənim üçün bu yerdən (Məkkədən) kənardə öldürülməyim (Məkkədə öldürülməyim nəticəsində) buranın hörmətinin sindirilməsindən daha sevimilidir.

Məhərrəm ayı

Doğdu Məhərrəm ayı,
Lalələr ləçək açdı.
Allahın eşq irmağı
Coşdu, aşdı və daşdı.

Sən gəldin, ey Məhərrəm,
Şəhid günün mübarək.
Yetişdirən məktəbsən
Bütün dünyaya örnək.

Hüseyn ibni Əlidir
Haqqın yaşayan səsi.
Haqq-ədalət səmtinə
Səsləyir o hər kəsi.

Ruhumuzu oyadır
Məhərrəmin nəsimi.
Tərk edir ürəkləri
Dərdi dünyanın, qəmi.

Qorumaqçın Kəbəni
Allah evindən çıxdı,
Quran, İslam uğrunda
Qanı çöllərə axdı.

İmam Hüseynin yolu
Eşq, tövhid, irfan yolu.
O, şəhidlik günəşi,
Allahın saleh qulu

Tövhid günəşi doğdu,
İşıqlandı Kərbəla
Gözümüzdə kiçildi
Dərd, kədər və qəm, bəla.

Peyğəmbər şəhərində
Yatmış idi müsəlman.
Dinini bu dünyaya
Satmış idi müsəlman.

Buyurdu mən getməsəm,
İslam əldən gedəcək.
Nəfsinə uymuş bu xalq
Etdiyini edəcək.

Cənnət cavanlarının
Öndəri İmam Hüseyn.
Cənnəti axtaranlar
Hüseynə salam deyin.

Hidayət məşəli

Sən hidayət məşəlisən, ya Hüseyn!
Rəbbin səxavət əlisən, ya Hüseyn!

Ey İmam, İslamin iftixarışan.
Ey şəhid, ümmətin sən baharışan.
Ey Hüseyn, Əhmədin yadigarışan.
Zəhra bağıının gülüsən, ya Hüseyn!

Sən hidayət məşəlisən, ya Hüseyn!
Rəbbin səxavət əlisən, ya Hüseyn!

Sən nicat gəmisi – “səfinə”sisən,
Sən Allah elminin xəzinəsisən,
Mərhəmət mədəni dəfinəsisən,
Çağlayan hikmət selisən, ya Hüseyn!

Sən hidayət məşəlisən, ya Hüseyn!
Rəbbin səxavət əlisən, ya Hüseyn!

Yetimlərin, kasıbların köməyi
Verir gecə imkansıza çörəyi,
Əsirgəmir heç bir kəsdən əməyi,
Çox böyüksən, çox ulusan, ya Hüseyn!

Sən hidayət məşəlisən, ya Hüseyn!
Rəbbin səxavət əlisən, ya Hüseyn!

Allahın əmrinə əymisən boyun,
Dünya sənə görə oyuncaq, oyun
Dözüb bu dünyaya almışan payın,
Allahın sadıq qulusan, ya Hüseyn!

Sən hidayət məşəlisən, ya Hüseyn!
Rəbbin səxavət əlisən, ya Hüseyn!

Səndən ayrılanlar gecəyə düşdü,
Aldılar dünyani, neçəyə düşdü?
Nə qədər ayaqlar yolda sürüşdü,
Sən Allahın düz yolusan, ya Hüseyn!

Sən hidayət məşəlisən, ya Hüseyn!
Rəbbin səxavət əlisən, ya Hüseyn!

Sən azad olaraq çıxarmışan ad,
Axırətin oğlusan, dünya sənə yad.
Dünya bir qəfəsdir edirsən fəryad,
Əbədiyyət bülbülsən, ya Hüseyn!

Sən hidayət məşəlisən, ya Hüseyn!
Rəbbin səxavət əlisən, ya Hüseyn!

Sizinlə qovur Günəş zülməti,
Gecəni bəzəyir ulduz zinəti.
Sizinlə edir insan ibadəti,
Hər canının vardır sizə diqqəti.
Yayır Allah sizinlə məhəbbəti,
Sizin sevginizlə açır xilqəti,
Sizinlə çatdırır başa müddəti.
Başladacaq sizinlə qiyaməti,
Ayıracaq cəhənnəmi, cənnəti.
Sevirik, ey Allah, biz əhli-beyti,
Allahın əmri, “ol”usan, ya Hüseyn.

Sən hidayət məşəlisən, ya Hüseyn!
Rəbbin səxavət əlisən, ya Hüseyn!

Sanki dünya olmayıb

(Həzrət Hüseyin Kərbəla yolunda qardaşı Məhəmməd Hə-nəfiyyəyə yazdı: "Mehriban və bağışlayan Allahın adı ilə. Hüseyin ibn Əlidən Məhəmməd ibn Əliyə və oradakı digər Bəni-haşimə. (Sonra) Sanki dünya olmamışdır, sanki həmişə axırətdir. Vəssalam").

Hüseyin ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Hüseyin bizim dostumuz,
Yezid düşmənimizdir.
Hüseyin nicat gəmimiz,
Yolu yelkənimizdir.

Hüseyin ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Zalimlərin düşməni,
Məzлumlara dayağlıq.
Qəlbimizdə bəsirət,
Yatmamışlıq oyağıq.

Hüseyin ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Zirvələrin köksünə
Sancılacaq bayraqım.
O gün qurtuluş günü,
O gün mənim bayramım

Hüseyn ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Çəkilsin qara bulud
Günəşimin önündən.
Bir gün işiqli gündüz
Yaxşı min qara gündən.

Hüseyn ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Razi olan zülmətə
Bayquşdur insan deyil,
Razi olan zillətə
Əsla müsəlman deyil.

Hüseyn ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Haqq-batıl savaşıdır
Bu dünya bizə meydan.
Yenilməz haqq orduşu,
Köməyimiz Yaradan.

Hüseyn ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Hüseyn yolun gedənlər
Yezidlərə baş əymir.
Bu dünyaya qul olmaq?
Bu dünya buna dəymir.

Hüseyn ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Dünya sarısqıların
Qopararaq atmışıq.
Faniləri tərk edib
Yüngəlləşib çatmışıq.

Hüseyn ibni Əlinin
Kəlamıdır, ey insan,
Sanki dünya olmayıb,
Sanki daim axırət.

Biz səni tərk etmərik

(Sabah aşuradır. İmam Hüseyn yoldaşlarını sərbəst buraxır və deyir ki, kim istəsə gedə bilər. İmamın vəfali yoldaşları onun qarşısında çıxış edir və ondan ayrılmayacaqlarını qəti şəkildə bildirirlər.)

Nizələr hūcum çəkib
Üstümüzə yağsa ox,
Biz geri çəkilmərik,
Qəl bimizdə qorxu yox.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Peygəmbərin nəvəsi
Bizlərə əmanətdir.
Hüseyni tənha qoymaq
Allaha xəyanətdir.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Sən Əlinin oğlusan –
Peygəmbərin qardaşı.
Döyüslərin aslanı.
Çətin gündə sirdası.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Minlərlə əsgər gəlib
Hüseyn ilə savaşa.
Bu millət qurban gedir
“qızıl buzov”la aşa.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Həmi səni tək qoyub,
Dünya arxa çevirsə,
Sənə arxa çevirməz
Kim Allahı sevirsə.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Sən Allah bağçasının
ən ətirli gülüsən.
Sən eşqin sarayının
susmayan bülbülsən.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Bizim örnəyimizdir,
Hüseyn, sənin həyatın.
Qəlbimizə həkk olub
Sənin şərəfli adın.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Hüseyni tək buraxmaq?
Dünyanın qiyməti nə?!
Axırəti satmariq
Dünyanın qiymətinə.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Sən şahid ol, ey Allah!
Sən şahid ol, ey Əhməd!
Ey Əli, Ey Fatimə!
Bu yol bizə əmanət.
Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Biz səni tərk etmərik, ey Hüseyn ibni Əli!
Tənha qoyub getmərik, ey Hüseyn ibni Əli!

Səni tapan nə itirdi?

(“Səni tapan nə itirdi və səni itirən nə tapdı?!”)²

Səni tapan nə itirdi?!
Səni itirən nə tapdı?!
Yeri-göyü yaradan,
Sənsən, ey qadir Allah!
Aləmlərin rəbbisən.
Yoxdur başqə bir ilah.

Səni tapan nə itirdi?!
Səni itirən nə tapdı?!

“Bul” əmrinlə hər bir an
Başlanır yeni həyat.
Sənin mərhəmətinlə
Yenilənir kainat.

Səni tapan nə itirdi?!
Səni itirən nə tapdı?!

Təzim edir önungdə
Yerdə-göydə hər nə var.
İstəyin qarşısında
Heç kimdə yox ixtiyar.

Səni tapan nə itirdi?!
Səni itirən nə tapdı?!

² İmam Hüseyn; “Ərəfə” duası

Ağacların kölgəsi
Səcdə edir Allaha.
Dənizdəki balıqlar
Üzür gedir Allaha.

Səni tapan nə itirdi?!

Səni itirən nə tapdı?!

Varımla yoxsulam mən,
Elmim ilə biliksiz.
Heç nə mənim deyildir,
Hər şey sənindir, şəksiz.

Səni tapan nə itirdi?!

Səni itirən nə tapdı?!

Özün güclü sananlar
Zəifdir Haqq önungdə.
Aşkar olacaq bu sərr
Məlum olan o gündə.

Səni tapan nə itirdi?!

Səni itirən nə tapdı?

Dostlarının qəlbinə
Nurları sən saçmışan.
Silib qəlbim aynasın
Öz üzünə açmışan.

Səni tapan nə itirdi?!

Səni itirən nə tapdı?!

Sən sevdiyin ürəkdən
Qeyriləri çıxardın.
Sevdilər yalnız səni
Onlara arxa durdun.

Səni tapan nə itirdi?!

Səni itirən nə tapdı?!

Sənin var olmağınlə
Xoşbəxtdir yaz yağışı.
Günəşdən bərq vuraraq
Enir üzü aşağı.

Səni tapan nə itirdi?!

Səni itirən nə tapdı?!

Salam, salam Hüseyinə

(“Salam ey Əba Abdullah..! Sənə məndən salam olsun! Əbədi salam! Nə qədər ki, mən varam və gecə-gündüz var.”)³

(Birinci tərəf) Hüseyinə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseyinə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

İmam Hüseyn Haqladır,
Haqq İmam Hüseynlə.
İmam Hüseyn dilindən
Haqqın sözünü dinlə.

(Birinci tərəf) Hüseyinə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseyinə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

Zillət bizlərə yaddır,
Biz azad insanlarıq.
Haqq yolunda fədai,
Əsl müsəlmanlarıq.

³ “Aşura” ziyanətindən

(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

Haqsızlığın çoxluğu
Bizi aldada bilməz.
Qəmli olsa qardaşım,
Mənim də üzüm gülməz.

(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

Biz cənnətə bənzəyən
Bir dünya qurmaliyiq.
Doğru yolda qayalar
Dağlar tək durmalıyiq.

(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(İkinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(İkinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

Bir bədənin parası
Müsəlmanlar qardaşdır.
Fəsad yaratma yerdə
Paraları birləşdir.

(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(İkinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(İkinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

Ayəsidir Allahın
Hər bir insanın dili.
Dinimizin dilidir
Hüseynin ana dili.

(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

Qardaşını ac qoyub
Rahatca yatan insan,
Buyurub Peyğəmbərim
Sayılmayırlı müsəlman.

(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

Hardadır əyyaş Yezid?
Harda onun ordusu?
Yaşayan tək ordu var
O da Allah ordusu.

(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Gecə, gecə var nə qədər ki.
(Birinci tərəf) Hüseynə salam, salam!
(Ikinci tərəf) Çıxır Gün nə qədər ki.

İmam Hüseynin şüarı

Əli oğlu Hüseynin
Şüarıdır, müsəlman!
Yaxşı işə dəvət et,
Pis işlərdən çəkindir.

Yaxşı işi əzəldən
Sevmışık biz hər zaman
Pis işlər və günahla
Barışmariq heç zaman.

Əli oğlu Hüseynin
Şüarıdır, müsəlman!
Yaxşı işə dəvət et,
Pis işlərdən çəkindir.

Haqqın-ədalətin biz
Keşiyində durmuşuq.
Biz həyat kitabına
Haqq möhürün vurmuşuq.

Əli oğlu Hüseynin
Şüarıdır, müsəlman!
Yaxşı işə dəvət et,
Pis işlərdən çəkindir.

Əlimiz, dilimizdən
Hər bir insan amanda.
Zülmkarı görəndə
Kükreyərik bir anda.

Əli oğlu Hüseynin
Şuarıdır, müsəlman!
Yaxşı işə dəvət et,
Pis işlərdən çəkindir.

Quran məktəbimizdir,
Müsəlmaniq ədəbli.
Aramızda mehriban,
Düşmənlərə qəzəbli.

Əli oğlu Hüseynin
Şuarıdır, müsəlman!
Yaxşı işə dəvət et,
Pis işlərdən çəkindir.

Yalan, rüşvət, kələkdən
Tamamilə uzağıq.
Biz həyat tərzimizlə
Əyrilərə qınağıq.

Əli oğlu Hüseynin
Şüarıdır, müsəlman!
Yaxşı işə dəvət et,
Pis işlərdən çəkindir.

Halaldır qazancımız,
Haram çörək yemərik.
Dünya bizim olsa da,
Heç vaxt yalan demərik.

Əli oğlu Hüseynin
Şüarıdır, müsəlman!
Yaxşı işə dəvət et,
Pis işlərdən çəkindir.

İslam dini deyir ki,
Əlin, qəlbin və dilin
Günaha qarşı çıxsın,
Şeytanı düşmən bilin.

Əli oğlu Hüseynin
Şüarıdır, müsəlman!
Yaxşı işə dəvət et,
Pis işlərdən çəkindir.

Vallahi in qətə`tumu yəmini

Vallah əgər kəssəniz sağ qolumu,
Dəyişmərəm dinimi və yolumu.
Mən dinimin keşiyində durmuşam,
Əlinin oğluyam möhkəm durmuşam.
Vallahi in qətə`tumu yəmini
İnni uhami əbədən ən dini

Ailəsi susuzdur Peyğəmbərin,
Ağlayır uşaqlar su istir sərin.

Vallah əgər kəssəniz sağ qolumu,
Dəyişmərəm dinimi və yolumu.
Mən dinimin keşiyində durmuşam,
Əlinin oğluyam möhkəm durmuşam.
Vallahi in qətə`tumu yəmini
İnni uhami əbədən ən dini

Fərat yolu açıqdır heyvanlara,
Amma bağlı şərəfli insanlara.

Vallah əgər kəssəniz sağ qolumu,
Dəyişmərəm dinimi və yolumu.
Mən dinimin keşiyində durmuşam,
Əlinin oğluyam möhkəm durmuşam.
Vallahi in qətə`tumu yəmini
İnni uhami əbədən ən dini

Ey kafirlər, indi məhərrəm ayı!
Haram aydır, qan tökmək haram ayı!

Vallah əgər kəssəniz sağ qolumu,
Dəyişmərəm dinimi və yolumu.
Mən dinimin keşiyində durmuşam,
Əlinin oğluyam möhkəm durmuşam.
Vallahi in qətə`tumu yəmini
İnni uhami əbədən ən dini

Mən Abbasam Haşim nəslinin ayı,
Hüseynə kömək üçün Allah payı.

Vallah əgər kəssəniz sağ qolumu,
Dəyişmərəm dinimi və yolumu.
Mən dinimin keşiyində durmuşam,
Əlinin oğluyam möhkəm durmuşam.
Vallahi in qətə` tumu yəmini
İnni uhami əbədən ən dini

Hidayət çıraqı – Hüseyn öndərim,
O mənim ustadım, mənim örnəyim.

Vallah əgər kəssəniz sağ qolumu,
Dəyişmərəm dinimi və yolumu.
Mən dinimin keşiyində durmuşam,
Əlinin oğluyam möhkəm durmuşam.
Vallahi in qətə` tumu yəmini
İnni uhami əbədən ən dini

Mən Abbasam dilim dillər əzbəri,
Şad edəcəm Heydəri, Peyğəmbəri.

Vallah əgər kəssəniz sağ qolumu,
Dəyişmərəm dinimi və yolumu.
Mən dinimin keşiyində durmuşam,
Əlinin oğluyam möhkəm durmuşam.
Vallahi in qətə` tumu yəmini
İnni uhami əbədən ən dini

Abbas ibni Əli

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Nafizul-bəsirədir
Dinində bəsirətli.
Allahın aslanının
Oğludur, şücaətli.

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Qamərul-Bəni-Haaşim!
Üzün aydır, nur saçır.
Üzün görsə qaranlıq,
Qorxur, gizlənir, qaçır.

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Dedi sənə qardaşın:
“Ruhi fidakə Abbas!”
Yəni ki, sənə qurban!
Şərəfdir sənə Abbas!

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Səsləyərdin Hüseyni
Ağam, mövlam deyə.
İndi “qardaşım” dedin
Düşəndə atdan yerə.

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Bir alıcı quş kimi
Özün yetirdin, Hüseyn.
Abbası alqan görüb
Diz çökdü yerə Hüseyn.

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

“əlan zahri inkəsər”
Dedi o, qardaşına
Bax, “indi belim sındı”
Söylədi qardaşına.

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Sən mənim sağ əlimdin,
Canım, ey gözüm, Abbas!
Sənin ayrılığına
Mən necə dözüm, Abbas!

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Dur, ey canlı cəngavər,
Düşmənlər hələ çoxdur.
Qadın-uşaq köməksiz,
Kimsədən kömək yoxdur.

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Arxam susuz uşaqlar,
Önüm səs-küy, gurultu.
Yalqız aslan neyləsin?
Ha qoparsın nərilti.

Əlinin oğlu Abbas
Allahın saleh qulu.
Əlinin oğlu Abbas
Qəlbi imanla dolu.
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!
Əssalamu əleykə əyyühəl-əbdü saleh!

Əmirim Hüseyndir

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Mənim rəhbərim Hüseyn,
Düşmənimsə Yeziddir!
Hüseyn din yolundadır,
Yezidsə dinə ziddir!

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Təlatümlü dünyada
Nicat gəmisi odur.
Bu Peyğəmbər kəlamıdır,
Yol istəyən, yol budur.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Son elçinin nəvəsi,
Əli, Fatimə oğlu
İmam Həsən qardaşı,
Özü Allaha doğru.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Şəhidlərin sərvəri –
Həmzə onun əmisi.
Qoşa qanadlı Cəfər –
O da onun əmisi.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Qəflətdə deyil Allah
Zalımların işindən.
Nicat yox Cəhənnəmin
Caynağından, dışindən.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Siz Allah xəlifəsin
Dünyaya dəyişdiniz.
Qoşun çəkib Allaha
Allahla döyüşdünüz.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Tutsun gözlərinizi
İmam Hüseynin qanı.
Bir gün gələr ki bu qan
Tutar bütün dünyani.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Haqqa hürüyən itlər!
İt hürər, karvan keçər.
Haqq karvani dayanmaz
Mənzil başında, əlbət, heç kim sizləri anmaz.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Hüseyni sevsə hər kim,
Demək, sevir Allahi.
Dünyaya işiq saçır
Hüseynin “bismillah”ı.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Harda varsa göz yaşı,
O, Hüseynin ahıdır.
Hüseyn İslam xalqının
Bu günü, sabahıdır.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Əssalamu əleykə
Ey əba Abdullah,
Ayrı salmasın bizi
Yolundan uca Allah.

Əmiri Huseynun, fəniməl-əmir!
Əmirim Hüseyndir, nə gözəl əmir!

Şərəflə insan əsla
İmam Hüseyni danmaz.
Məhəbbətlə yanan qəlb
Odda alovda yanmaz.

Əli gedir meydana

(“Ey Allah, şahid ol, özü, davranışını və danışığı Sənin Peyğəmbərinə ən çox oxşayan bir gənci bu insanlarla döyüşə göndərirəm. Biz Sənin Peyğəmbərin üçün darixanda bu cavana baxardıq.”)

Sən şahid ol, ey Allah,
Əli gedir meydana.
Peyğəmbərin bənzəri
Boyanacaq al qana.

“Xəlqən, xülqən, məntiqən”
Bənzəyir Peyğəmbərə.
Özü, əxlaqi, sözü
Bənzəyir Peyğəmbərə.

Sən şahid ol, ey Allah,
Əli gedir meydana.
Peyğəmbərin bənzəri
Boyanacaq al qana.

Sənin Peyğəmbərinçün
Qəlbimiz darixanda
Bir təskinlik tapardıq
Ələkbərə baxanda.

Sən şahid ol, ey Allah,
Əli gedir meydana.
Peyğəmbərin bənzəri
Boyanacaq al qana.

Get, mənim əziz oğlum,
Hücum et bu düşmənə.
Gələcəyik dalınca,
Görüşərik biz yenə.

Sən şahid ol, ey Allah,
Əli gedir meydana.
Peyğəmbərin bənzəri
Boyanacaq al qana.

Gözü kölgəsiz oğlum,
Ücadır sənin başın.
Sən bir yetkin kişisən
Olsa da cavan yaşın.

Sən şahid ol, ey Allah,
Əli gedir meydana.
Peyğəmbərin bənzəri
Boyanacaq al qana.

Dedin biz haqq yoldayıq,
Ey ata, bir qorxu yox.
Şəhid nəvəsiyəm mən,
Arxmaxca qürurla bax.

Sən şahid ol, ey Allah,
Əli gedir meydana.
Peyğəmbərin bənzəri
Boyanacaq al qana.

Baxır bütün mələklər,
Peyğəmbərlər də şahid.
Atan harada olsa,
Ordadır baban Əhməd.

Sən şahid ol, ey Allah,
Əli gedir meydana.
Peyğəmbərin bənzəri
Boyanacaq al qana.

Ey kəsən Allah soyun,
Allah soyunu kəssin.
Dünyanız üzərində
Qara küləklər əssin.

Sən şahid ol, ey Allah,
Əli gedir meydana.
Peyğəmbərin bənzəri
Boyanacaq al qana.

**Dostlarının döstuyam
Düşməninin düşməni**

(“Doğrudan da, mən sizinlə savaşda olanlarla savaşda, barışda olanlarla barışdayam. Sizin dostlarınızla döst, düşmənlərinizlə düşmənəm.”)⁴

Silmullimən sa:ləmək
Hərbullimən ha:rəbək
Dostlarının döstuyam,
Düşməninin düşməni.

Sevmiş olur Allahı
Sevirsə səni hər kəs.
Düşmənidir Allahın
Sənə düşmən olan şəxs.

Silmullimən sa:ləmək
Hərbullimən ha:rəbək
Dostlarının döstuyam,
Düşməninin düşməni.

Batıl yoxluğa məhkum
Dünya və Axırətdə.
Bəzən yenilsə də haqq,
Qalibdir həqiqətdə.

⁴ “Aşura” ziyanətnaməsi

Silmullimən sa:ləmək
Hərbullimən ha:rəbək
Dostlarının dostuyam,
Düşməninin düşməni.

Hüseyn nicat gəmisi,
Bu, Peyğəmbər kəlamı.
O, yolgöstərən çıraq,
Haqq yolunun imamı.

Silmullimən sa:ləmək
Hərbullimən ha:rəbək
Dostlarının dostuyam,
Düşməninin düşməni.

Vardı bircə istəyim
Yaşatmaq Allah dinin.
Qurban oldun Allaha
Axdı pak qanın səniin.

Silmullimən sa:ləmək
Hərbullimən ha:rəbək
Dostlarının dostuyam,
Düşməninin düşməni.

Danışmasaydın əgər,
Hamı lal olacaqdı.
Zülmə müqabil sükut
Adı hal olcaqdı.

Silmullimən sa:ləmək
Hərbullimən ha:rəbək
Dostlarının dostuyam,
Düşməninin düşməni.

Nifrətimiz var bizim
Şərə, zülmə, günaha.
Laqeyd qalmarıq əsla
Çəkilən tək bir aha.

Silmullimən sa:ləmək
Hərbullimən ha:rəbək
Dostlarının dostuyam,
Düşməninin düşməni.

Yaxındır zəfər

(Hüseyin ibn Əli buyurmuşdur: “Dünyanın sonuna bir gün qalsa da, Allah o günü o qədər uzadacaq ki, mənim nəslimdən olan bir şəxs üzə çıxaraq dünyani zülm və sitəmlə dolduğu kimi, haqq-ədalətlə doldursun. Mən bunu Allahın Elçisindən eşitdim”.)

Nəsrumminallah
Və fəthun qarib
Kömək Allahdan,
Yaxındır zəfər.

Üzü səhərə
Dünya yol gedir.
Açılır hava
Qaranlıq itir.

Nəsrumminallah
Və fəthun qarib
Kömək Allahdan,
Yaxındır zəfər.

Dünyanın ömrü
Qalsada bir gün,
Doğacaq mütləq
Vəd edilən gün.

Nəsrumminallah
Və fəthun qarib
Kömək Allahdan,
Yaxındır zəfər.

Vəd edib Allah,
Mehdi gələcək.
Qəmli dünyanın
Üzü güləcək.

Nəsrumminallah
Və fəthun qarib
Kömək Allahdan,
Yaxındır zəfər.

Dönəcək geri
Didərgin quşlar.
Çıxacaq yoxa
Qara bayquşlar.

Nəsrumminallah
Və fəthun qarib
Kömək Allahdan,
Yaxındır zəfər.

Zülmün şaxtası
Sinacaq onda.
Buluddan Günəş
Çıxacaq onda.

Nəsrumminallah
Və fəthun qarib
Kömək Allahdan,
Yaxındır zəfər.

Bu dünyamızın
Var bir Allahi.
Parlaq Günəşlə
Açar sabahı.

Nəsrumminallah
Və fəthun qarib
Kömək Allahdan,
Yaxındır zəfər.

Ey Allah, ey Rəbbimiz

Ey Allah!
Əhli-beytə məhəbbət,
Peyğəmbərə məhəbbət,
Bizə bu məhəbbəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Birincisi Məhəmməd,
Ortancısı Məhəmməd,
Bizə son Məhəmmədi
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Sənə qul olmaq, Allah,
Ləyaqətdir çox böyük.
Bizə bu ləyaqəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Minnət qoyarsan əgər,
Yönlərdərsən yoluna.
Sən bizə bu minnəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
İslam, Quran yolunda
Xidmətçiyik Hüseynə.
Gəl bizə bu xidməti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Şərəfdir ölmək bizə
Mehdinin ordusunda.
Bizə bu şərafəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Bir fürsətdir bu ömür
Səni qazanmaq üçün.
Ver bizə bu müddəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Daima diqqətliyik
Hər bir kəsin haqqına.
Sən bizə bu diqqəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Dərdlilərin dərdini
Duyuruq köksündəcə.
Sən bizə bu şəfqəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Kor olan bu dünyada
Kordur Axırətdə də.
Ver bizə bəsirəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Baş verən hər günaha
Nifrətimiz var bizim.
Sən bizə bu nifrəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Haqqı və biz haqq sözü
Danmariq heç bir zaman.
Sən bizə bu cürəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Ruha inkişaf verir
Nemətə şükür etmək.
Şükrə səbəb neməti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

Ey Allah!
Aramızda rəhmli
Düşmənə şiddətliyik.
Gəl bizə bu şiddəti
Çox görmə, ey Rəbbimiz!
Amin, Ey Rəbbimiz!
Ey Allah, ey Rəbbimiz!

2-ci hissə

Bir şəxs Hüseyn ibn Əliyə məktub yazdı ki, mə-nə bir-iki cümlə öyünd-nəsihət yaz. Həzrət o kişiyə yazdı: “Allaha itaətsizlik etməklə nəyi isə əldə et-mək istəyən şəxsin ümid bəslədiyi şey tezliklə əlin-dən çıxar, qorxduğu şey də tezliklə ona yetişər”.

And içirəm

And içirəm, ey ana, and içirəm, ey vətən!
Qəhrəman övladların qorxusu yox heç nədən.
Qüvvətimiz Allahdan, örnəyimizsə Hüseyn.
And içirəm, ey ana, and içirəm, ey vətən!
Qəhrəman övladların qorxusu yox heç nədən.

Gözümüzdə kölgə yox, qəlbimizdə qara xal,
Yediyimiz çörək halal, içdiyimiz su halal.
Səslənirsə arxamızca xalqın xeyir duası,
And içirəm, ey ana, and içirəm, ey vətən
Qəhrəman övladların qorxusu yox heç nədən.

And içirəm, ey ana, and içirəm, ey vətən!
Qəhrəman övladların qorxusu yox heç nədən.

Azad İslam ölkəsin ilk dəfə biz qurmuşuq.
Şərqiñ müsəlman səsin aləmə duydurmuşuq.
Millətimin imzası var imzalar içində
And içirəm, ey ana, and içirəm, ey vətən!
Qəhrəman övladların qorxusu yox heç nədən.

And içirəm, ey ana, and içirəm, ey vətən!
Qəhrəman övladların qorxusu yox heç nədən.

Şahid

Ölən varsa haqq yolunda şəhiddir,
Şəhid haqqın vədəsinə şahiddir.

Aydınladır dünyamızı şəhidlər
Günəş daha niyə saçmalıdır ki?!
Ən qiymətli ölümdürsə şəhidlik,
İnsan bundan niyə qaçmalıdır ki?!

Ölən varsa haqq yolunda şəhiddir,
Şəhid haqqın vədəsinə şahiddir.

Hər bir insan ölcək deyir Quran,
Fərqi yoxdur insan harada olsun
Dənizlər qət edib, dağları aşsa
Ən möhkəm qalada məskənin salsa.

Ölən varsa haqq yolunda şəhiddir,
Şəhid haqqın vədəsinə şahiddir

Tezləşdirmir ölümü müharibə
Ölüm insan üçün əbədi yazı.
Vaxtı var vaxtında gəlib çatacaq,
Gözləmir ömürdə payızı, yazı.

Ölən varsa haqq yolunda şəhiddir.
Şəhid haqqın vədəsinə şahiddir

Odur Allah!

Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, huvə Allah
O, o, o, o, odur Allah
O, o, o, o, odur Allah
Hu, hu, hu, hu, odur Allah
O, o, o, o, huvə Allah

Çıxmışıq yola deyib “bismillah”,
Bizlərə kömək qoy olsun Allah.
Üğur qazanarıq biz inşallah
Nəyi istəsə olacaq Allah.

Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, huvə Allah
O, o, o, o, odur Allah
O, o, o, o, odur Allah
Hu, hu, hu, hu, odur Allah
O, o, o, o, huvə Allah.

Qorxutmaz bizi, ürkütməz bizi
Tapdalarıq biz xain iblisi.
Çökəcək yerə zalimin dizi
Gözləyir meydan, igidlər, sizi

.
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, huvə Allah
O, o, o, o, odur Allah
O, o, o, o, odur Allah
Hu, hu, hu, hu, odur Allah
O, o, o, o, huvə Allah

Ücaldı yenə azanın səsi,
Kəsildi yenə şeytan nəfəsi.
Səsləyir ərşə bu səs hər kəsi
Yüngülləş və çat sindir qəfəsi.

Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, hu, hu, hu, huvə Allah
Hu, huvə Allah
O, o, o, o, odur Allah
O, o, o, o, odur Allah
Hu, hu, hu, hu, odur Allah
O, o, o, o, huvə Allah

Allahverdi bəy

Allah verdi Vətənə sənin kimi oğulu
Bir yarışdır bu həyat, ötüb keçdin çoxunu
Qurban etdin hər şeyin, bütün varın, yoxunu
Qarabağ savaşçısı, igid Allahverdi bəy!

Allah verdi Vətənə sənin kimi oğulu
Qarabağ savaşçısı, igid Allahverdi bəy!

Meşələrin rəngidir əynində hərbi geyim,
Baxışında qətiyyət qoy sənə aslan deyim.
Hücumda keçdin nə vaxt, boşça çıxmadı səyin
Qarabağ savaşçısı, igid Allahverdi bəy!

Allah verdi Vətənə sənin kimi oğulu
Qarabağ savaşçısı, igid Allahverdi bəy!

Sən minlərlə əsiri əsirlikdən qurtardın,
Düşmənə hücum etdin onun bağrını yardımın,
Ağdamda ad çıxardı sənin yenilməz ordun
Qarabağ savaşçısı, igid Allahverdi bəy!

Allah verdi Vətənə sənin kimi oğulu
Qarabağ savaşçısı, igid Allahverdi bəy!

Bizim örnəyimizdir bu gün sən və dostların
Qəlbəyaxın isminiz ən gözəli adların
Yolunla addimlayır qeyrətli övladların
Qarabağ savaşçısı, igid Allahverdi bəy!

Allah verdi Vətənə sənin kimi oğulu
Qarabağ savaşçısı, igid Allahverdi bəy!

Ey Əliyar Əliyev

Elin pəhləvan oğlu, obasının gərəyi,
Vətən məhəbbətiylə döyünməkdə ürəyi
Vətənin dar gündündə onun arxa-dirəyi
Düşmənin tar olsun, ey Əliyar Əliyev!

Peygəmbərin Məhəmməd köməyindir Yaradan
Baş əymədin heç kimə əyilmədin heç zaman
Həm adın, həm soyadın həzrət Əlidən nişan
Əli sənə yar olsun, ey Əliyar Əliyev!

“İdmançılar tobar”u düşmənə alov saçır,
Düşmən baxmir arxaya, başın götürüb qaçır.
Qubadlının torpağı, dağı, daşı dil açır:
“İgidlərin var olsun, ey Əliyar Əliyev!”

Yüksəlirsən, ey şəhid!

Sən torpağa tökülən damla-damla qanınla,
Sən sarsılmaz iradən, dininlə, imanınla
Sən ölməz şəxsiyyətin, ruhunla və canınla
Yüksəlirsən, ey şəhid!

Yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəliş!
Damla-damla, damla-damla, damla-damla yüksəliş!

Bağlanmisan Allaha, sarılmışan silaha,
Göz yummusan gecəyə, göz açmışan sabaha
Bir kərə öldün şəhid, yoxdur qüssə, qəm daha
Sən gülürsən, ey şəhid!

Yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəliş!
Damla-damla, damla-damla, damla-damla yüksəliş!

Sən Allah ordusunun əsgərisən mücahid,
Sən xalqının fəxrисən, adlı-sanlı bir igid,
Sən Cənnət bağlarında Rəbbin vədinə şahid
Dincəlirsən, ey şəhid!

Yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəliş!
Damla-damla, damla-damla, damla-damla yüksəliş!

Bu torpaqda boy atdin bu torpaqda yetisdin,
Əziyyətlər içində, nəhayət ki, yetisdin.
Hamımız yola çıxdıq, mənzilə sən yetisdin
Nə dilərsən, ey şəhid?!

Yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəliş!
Damla-damla, damla-damla, damla-damla yüksəliş!

Sən Qurban bayramında, sən şəhidlər ilində,
Allah eşqi qəlbində, Allah sözü dilində,
Sən hər yaz səhərində, al lalələr şəklində
Dirçelirsən, ey şəhid!

Yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəlişdir, yüksəliş!
Damla-damla, damla-damla, damla-damla yüksəliş!

3-cü hissə

Əbu Səmanə Saidi Aşura günü Hüseyn ibn Əlinin yadına saldı ki, günorta namazının vaxtı daxil olub. Həzrət onun sözünü eşidib göyə baxdı və dedi: “Namazı yada saldın...! Allah səni namaz qılallardan etsin! Bəli, indi namazın ilk vaxtidir”. Sonra buyurdu: “Onlara deyin ki, bizə namaz qılmağa imkan versinlər”.

Müqəddəs Nahiyyə (mərsiyə-poema)

(“Zəmanənin məni gecikdirməsinə, Allahın müəyyənləşdirdiyi müqəddəratın mənim sənə kömək etməyimə mane olmağımı, səninlə vuruşanlarla vuruşa bilmək imkanına malik olmamağımı, səninlə düşməncilik edənlərlə düşməncilik edə bilməməyimə baxmayaraq, bu müsibət və qəm-qüs-sədən ölenə kimi gecə-gündüz səni oxşayacaq, sənin başına gələn müsibətlərə kədərlənməkdən, heyif silənməkdən göz yaşı tökmək əvəzinə, qan ağlayacağam.”)⁵

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Gec doğuldum, çox heyif,
Köməyə çatamadım.
Qəm yükünü üstündən
Götürüb atamadım,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

⁵ İmam Məhəmməd Mehdi. “Müqəddəs Nahiyyə” ziyanətnaməsi.

Canım qurban edərdim
Olsaydım Kərbəlada.
Sənə sıpər olardım
Sənə gələn bəlada,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Əhli-beytə məhəbbət
Fərmanıdır Quranın.
Otuz minlik bu ordu
Ordusudur şeytanın,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Fəxr eyləyir səninlə
Əzəmətli Cəbrayıl.
Danışardı səninlə
Beşiyində Mikayıl,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sənin gözün önündə
Dünya dəyərsiz idi.
Dünya qulları lakin
Bundan xəbərsiz idi,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Dünyada yaşasan da,
Qəlbən müsafiriydin.
Daim Allaha doğru
Köçən mühaciriydin,⁶
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz,
Ağlayıram qan sənə.

Hikmət gözəl öyüdlə
Dəvət etdin Allaha.
Qəlbinlə və dilinlə
Qarşı çıxdın günaha,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

⁶ Dedi: “Mən öz Rəbbimə sarı hicrət edirəm”. (Ənkəbut, 26)

Əsla bel bağlamadın
Dünyanın sevincinə.
Axırət qarşısında
Dünyanın sevinci nə?
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sənin axırət şövqün
Bilirdi hər müsəlman.
Düşməz idi dilindən
Haqqın kitabı Quran,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sən İslam ümmətinin
Güç, qüvvəti, qoluydun
Sən qurtuluş gəmisi
Allahın düz yoluydun,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Uzun rüku səcdələr
Sənin ünvanınıydi.
Bəsirətli kəlamin
Sənin dərmanınıydi,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Peygəmbərlərin oğlu,
Qorumusən Qurani.
Daim etmisən məyus,
O qovulmuş şeytanı,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Son Elçinin yolundan
Olmadın heç vaxt kənar.
Yol göstərən çıraqsan,
Çıraqın daim yanar,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Müsəlman qardaşınla
Mehriban davranardın.
Xoş əxlaq insanları
Öyərdin və anardin,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Məzlmuların haqqını
Zalimlardan almışan.
Haqq-ədalət yolunda
Sən səbatlı olmusan,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Yaymisan ədaləti
Zülmə qarşı çıxmışan.
Zalimin başı üstə
Şimşək olub çaxmışan.
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sən son nəfəsində də
Haqqqa dəvət edirdin.
Bütün həyatın boyu
Şərə nifrət edirdin,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Yetimlərin baharı
Pənahiydın, ey Hüseyn!
Onların ümid yeri
Sabahiydın, ey Hüseyn!
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Qaranlıq gecələrdə
Sən ibadət edərdin.
Həqiqi məbudunla
Gecə xəlvət edərdin,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Oğlusan, İmam Hüseyin!
Sidrətəl-müntəhanın
Oğlusan, İmam Hüseyin!
O Cənnətül-mə`vanın,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Qəbul olur dualar
Günbəzinin altında.
İstəyin eşidilir
Uca Allah qatında,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Doqquz parlayan günəş –
İmam sənin soyundan,
Otu sənin otundan,
Suyu sənin suyundan,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sonuncu imamımız –
Mehdi sənin övladın.
Üzə çıxar Məkkədə
Dilində sənin adın,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Hər bir halda, ey baba!
Haqqı itaət etdin,
Hər yanda gördün haqqı
Onun səmtinə getdin.
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Ələkbər sağollaşır,
Arxasınca baxırsan.
Öz ahınla sən göyü
Yandırırsan, yaxırsan,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Kimdir azad doğulan
O Hürrü-Riyahidir.
Tərk edib cəhənnəmi
Cənnəti seçən insan,
Ya Hüseyn

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Var-dövləti boşlayan
Züheyr ibni Qeyndir.
Hüseyn ilə görüşür
Bu gün ən gözəl gündür,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Kərbəla ağısaqqalı
Həbib ibni Məzahir.
O əhli-beyt yolunda
Qılinc çalmaqda mahir,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Bu vəfali igidlər
Sənin ardıcılının.
Vazeh⁷ adlı türk cavan
Ən gözəl quşların,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

⁷ Qulami-türki və ya Əsləm

Əlinin Əbuzərə
Hədiyyəsi qara Con.
Ağartdı üzün Allah
Şəhidlik nə gözəl son.
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam. gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Qılınc nizə zərbəsi
Qorxutmadı gözünü
Tək başına şir kimi
Önə atdın özünü,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam. gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Əssalamu əleykə,
Qəriblərin qəribi.
Görün tək qalib necə
Peyğəmbərin həbibi,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Siması qan içində
Gözləri göyə baxır.
Taniyır onu göylər,
Göydə bir ulduz axır,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sən azğınlıq bütünə
Çəkinmədən daş atdın.
Sən diriltdin Qurani,
Sən İslami yaşatdırın,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Üzün boyanıb qana,
Yanağın toza batıb.
Hüseyn Allah yolunda
Özün Allaha satıb,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Ona kömək etməyə
Tapılmadı müsəlman?
Peyğəmbərin övladı
Kömür istəyən zaman,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sənin müsibətlərin
Parçalayıb qəlbimi.
Saxlaram sənə matəm,
Görənədək Rəbbimi,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Vətəndən ayrı düşmüş
Qəribəri oxşayın.
Zülmə boyun əyməyən
İnsanlara oxşayın,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Toz dumanı sıyırdın
Sanki bir səba yeli.
Əlində var Zülfüqar
Sandılar gəlir Əli,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Düşmən gördü bacarmır,
Kəsdi tez suyun yolun.
Bəlkə, gücdən düşəsən
Boşalsın əlin, qolun,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Mələklər heyrət etdi
Sənin mətanətinə.
Dözümünə, səbrinə,
Böyük şücaətinə,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Hər tərəfdən çevrəyə
Aldılar səni Hüseyn.
Bədənində açıldı
Yaralar dərin-dərin,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

O şəhidlər şahını
Aldılar əhatəyə
Əl atdılar oxlara
Qılıncıclar, nizəyə,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Tükəndi gücün sənin,
Düşdün sən yerə atdan.
Bu kədərli müsibət
Çıxmaz heç zaman yaddan,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə

Atdılar sənə sarı
Çatırdı nəyə imkan.
Oxla nizə, daş-kəsək
Bu düşmən deyil, insan,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Dininiz yoxdur əgər,
Olun azad insanlar.
Döyüşməyib sizinlə
Uşaqlar və qadınlar,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Hüseynim can verirdi,
Xeymələrə baxırdı.
Güçü tükənmədəydi,
Qan durmadan axırdı,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sağ əlin İmam Hüseyn
Yumurdu və açırdı.
Zikr deyirdi dildə
Siması nur saçırdı,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Atın ağlar bir səslə
Çapıb çıxdı meydandan.
Çapdı xeymə səmtinə
Xəbərmi var İmamdan,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Atın kişnərtisiylə
Hamı xeymədən çıxdı.
Hüseyni görsün deyə
Atın səmtinə baxdı,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Boş idi atın üstü
Qarın altında yəhər
Kişnəyir ağlayırdı
Gözel vəfali kəhər,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Arvad-uşaq durmadan
Nalə-fəryad edirdi.
Əziz olan ailə
İndi əsir gedirdi,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

“Ya Hüseyin” fəryadiyla
Ağlaşırdı mələklər,
Göylər lərzəyə gəlmış
Titrəyirdi fələklər,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Tökdü sənə göz yaşı
Zəmzəmlə Səfa dağı.
Döydü Huruleyn özün
Söylədi sənə ağı,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Baba axan qanınla
Verildi qüsl sənə.
Torpaq oldu kəfənim,
Gərək yoxdu kəfənə,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Bütün gözlər önungdə
Kəsdilər sənin başın.
Kömək etmədi heç kəs
Ölüb qohum-qardaşın,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Salam olsun kəfənsiz
Dəfn edilən torpağı.
Kəsdilər sənin başın
Göydən qan yağa-yağa,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Salam torpaqda yatan
Başsız üryan canlara.
Salam günahsız axan
Dəryaca al-qanlara,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Peygəmbərin öpdüyü
Baş nizəyə sancılıb.
Susdurub haqqın dilin
İmansızlar dincəlib,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Çatdırıldılar babana
Sənin ölüm xəbərin.
Qəlbi qüssəylə doldu
Sevimli Peyğəmbərin,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Dənizdəki balıqlar
Dəniz-dəniz ağladı.
Qəmlə dolu buludlar
Leysan olub çağladı,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Onlar səni yox, Hüseyn!
Öldürdülər İslami
Əsrlərdir bu zülmün
Acısın çəkir hamı,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Peygəmbərlər, mələklər
Babanla görüşdülər.
Təskinlik verib ona
Qəm yükün bölüşdülər,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

İndi qalırdı bir iş
Çadırların qarəti.
Əl-qolu zəncirləmək
Əhli-beyt əsarəti,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sən şəhid oldun, Hüseyn!
Xeymələr yağmalandı.
Əhli-beyt qarətində
Özgələr doğmalandı,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Yalınayaq uşaqlar
Səpələndi çöllərə.
Neynəva qan içində
Xəbər çatdı ellərə,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Göy üzündə mələklər
Sənə göz yaşı tökür.
üzür göllərə
Çağlayır hönkür-hönkür,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Kəndlərin dəfn etdiyi
Şəhidlərə ağlayın.
Ah-nalə səsinizlə
Ürəkləri dağlayın,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Öz ölüsün kafirlər
Torpağa dəfn etdilər.
Başsız bədənləriysə
Səhrada tərk etdilər,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Əsir gedən qız-gəlin
Peyğəmbərin qızları
Bunlar İslam səmasın
Parlayan ulduzları,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Əsirlərin çöhrəsi
Yanmış idi Günəşdən.
Məlun Şimriylə Ömər
Məmnun idи bu işdən,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sənə matəm saxladı
Dağlarla ətəkləri.
Boynunu bükdü gullər
Töküldü ləçəkləri,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Tökdü sənə göz yaşı
Yerdə-göydə olanlar.
Və Cənnət sakıləri
Orda məskən salanlar,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Türbəti şəfa olan
Hüseynə salam olsun!
Hüseyn yolun yaşadan
Haqdan nəsibin alsın,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Təzim edir sizlərə
Parlaq aylar, ulduzlar.
Yazılmağa layiqdir
Sizə ən gözəl sözlər,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

İbrahimin yerində
Hüseyin Kəbənin oğlu.
Dayanar burda bir gün
Oğlu onun yerində.

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Çadırdan çıxır Zeynəb
Hüseynlə bu son görüş
Dönməyəcək qardaşı?
Olarmı belə bir iş,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Ayaq saxla yavaş get,
Gözlə, ey anamoğlu!
Bizi kimsəsiz qoyub
Getmə ölümə doğru,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Atamın və anamın
Yadigarisan, Hüseyin!
Bacının yox heç kəsi
Tənha varisan, Hüseyin!
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Su yox su çadırında,
Tuluqlar boş, dolu qəm.
Sual dolu baxışlar
Olub Abbasa matəm,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Fəratın qırağından
Gəlir yaralı bir səs.
Qardaş çatdır özünü
Canımda yoxdur nəfəs,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Baxır boş tuluqlara
Susuz, kiçik uşaqlar.
Sizlərə qurban Abbas
Bapbalaca ayaqlar,
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Halaldır Fərat çayı
Hər kəsə və hər şeyə.
Bağlıdır suyun yolu
Əhl-i-beytə bəs niyə?
Ya Hüseyin!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Bu yanda çat dodaqlar
O yanda Fərat axır.
Peygəmbər uşaqları
Ürək qanıyla baxır,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Sənin südəmər oğlun
Oxlandı qucağında.
Susuz balan can verdi
Altıayılıq çağında,
Ya Hüseyn!

“Lə-əndübənnə ləkə
Sabahən və məsaə”
Ey Mövlam, gecə-gündüz
Ağlayıram qan sənə.

Bakı, 2018

4-cü hissə

Bir gün həzrət Hüseyn fəqirlərin yanından keçirdi. Onu süfrəyə dəvət etdilər. O, cəld atdan düşərək onlarla əyləşdi və buyurdu: “Allah lovğalananları sevməz”. Sonra onlara buyurdu ki, mən sizin dəvətinizi qəbul etdim, siz də mənim dəvətimi qəbul edin və bizim evə gəlin. Onlar razılaşdırıldılar və İmamın evinə getdilər. O həzrət evə daxil olaraq buyurdu ki, evdə nə varsa, qonaqlarımız üçün hazırlayın.

Tikanlı səhra və yalın kiçik ayaqlar

Bu səhrada sağa-sola qaçısan
ayaqyalın uşaqlar kimdir?
Dallarınca düşmüş əliqılıncı yırtıcı canavarlar kim?
Bu kiçik qız kim?
Qulağından sırgasını çekib qoparan kim?
Bu uşaqların ataları hardadır?
Nə üçün onların köməyinə tələsmirlər?
Qurtarmırlar yırtıcı düşmən əlindən?
Bunlar hansı millətdən,
Hansı ümmətdəndilər?
Taniyan-bilən varmı?
Xəbəri olan varmı?

Həzin bir səs:

Gördüün bu körpələr,
qorxudan böyümüş gözlər,
bu təngimiş nəfəslər,
bu qurumuş boğazlar,
çat-çat olmuş dodaqlar,
parlaq aylar,
yanar ulduzlar övladı,
seçilmiş insanların uşaqlarıdır.
Yiyəsiz qalmış,
isti səhralarda pərən-pərən olmuş
bu yavrular bəşəriyyətin
ən barlı ağaclarının meyvələridir.
Bu uşaqlar evlərindən ümidiłə,
sevinə-sevinə çıxmışdılar.
Onları sevən uşaqları
və əmiləri görmək üçün səbirsizlənirdilər.
Bu qədər yol gəlmışdilər,
indi onlara nəvaziş edəcək,
onların pişvazına çıxacaq
təbəssümlü çöhrələr,
qayğıkeş qucaqlar umurdular.
Kimsə onlara sərin su verəcəkdi,
kimsə onlara libas hədiyyə edəcəkdi,
kimsə onları öz evlərinə aparacaqdı,
bunlar da kiçik uşaqlarla oynayacaqdı,
həyətdə-bacada qəhəqəhəli,
cingiltili gülüşlərlə o yan-bu yana qaçışacaqdılar,
sonra da bir-birinə aman vermədən
bu oyunda başlarına gələnləri
böyüklərə nağıl edəcəkdilər...

İnsan cildində heyvanların indicə çatıb yixacağı,
əyinlərindən paltarlarını yağmalayacağı
uşaqlar kimdir?

Bu səhrada nə işləri var?
Məgər onlar evlərində olmalı deyillərmi?
Bu səhranın adı varmı,
bu yeri tanıyan, bilən varmı?

Bu yanın çadırlar kimindir,
çadırlardan bayırqa qaçışan qara paltarlı qadınlar
kimlərin yoldaşları,
kimlərin bacıları,
kimlərin analarıdır?

Özünü çadırdan bayırqa ataraq
uşaqlara səhraya səpələnmələrini qışqıran qara
paltarlı ucaboy qadın kimdir?
Çadırda düşmənlərin hücum çəkdiyi
xəstə gənc kim?

Bu nə səhrasıdır?
Hava necə də istidir!
Göydən alov yağır,
yerdən alov çıxır.
Bu qədər qoşun bura nəyə yiğisib?
Min deyil, iki min deyil,
On min deyil, daha çoxdur.
Nə vacib məsələ var?
Nə isə təhlükəli düşmənmi peyda olub?
Kimlərsə Allah Rəsulunun
min bir əziyyətlə qurduğu,
uğrunda minlərlə şəhidlər verdiyi dini
məhv etməkmi istəyir?
Kimlərsə Allahın halalını haram,
haramını halal etmək,
dində bidətlərmi yaratmaq istəyib?

Maraqlıdır.

Bir tərəfdə minlərlə ordu,
o biri tərəfdə isə yetmiş-səksən çadır.
Özü də çadırlarda arvad-uşaqlar da var.
Bəzi çadırlardan çəga səsi də eşidilir.
Qorxulu düşmən olmaya bunlardır?
Axı arvad-uşaqdan nə təhlükə?
Onların kişiləri pis məqsədli olsalar,
arvad-uşaqla niyə gəlirdilər?

Dayanın,

çayın yaxınlığından kimsə səslənir:
“Hüseyin! Görürsənmi Fəratı,
balığın qarnı kimi necə ləpələnir,
görürsənmi necə sərindir,
görürsənmi necə tərtəmizdir?
Bundan bir damcı da içməyəcəksən...”

Kim? Kim dedi?
Nə dedi?
Kimin adını çəkdi?
Hüseyin?
Eşitdinizmi, o, “Hüseyin” dedi?
Hansı Hüseyin?
Peyğəmbərin oğlu, əzizi, canı?
Ayrı Hüseynmi var?
Cənnət gənclərinin sərvəri Hüseyin?
Hidayət gəmisi, nicat çıraqı
Hüseyin?
Peyğəmbin öpüb-qucaqladığı,
qoxuladığı, sinəsinə sıxlığı. Bu, o Hüseyndir?
Bir dəqiqə,
bir dəqiqə susun, görüm,
deyəsən, danışan özüdür,
onda bilərik odur, ya yox.
Amma heç inanmağım gəlmir.
“Vay olsun sizə, ey Kufəlilər,
vay olsun sizə, ey Əbu Süfyan övladlarına uyanlar!
Sizə nə olub?
Niyə susmur,
sözümü dinləmirsiniz?
Niyə qanımı halal bilirsınız,
mən Allahın halalınımı haram etmişəm,
haramınımı halal etmişəm?
Məgər siz məni tanımirsinizmi?
Siz bilmirsinizmi ki, mənim babam Məhəmməd,
atam Əli,
anam Peyğəmbər qızı Fatimədir?
Bilmirsinizmi, şəhidlər sərvəri Həmzə bizdəndir,
qoşa qanad verilən Cəfər mənim əmimdir?
Məgər məni özünüz dəvət etmədinizmi?!”

Eşitdiniz?

Bu, aman Allah,
doğrudan da, o imiş,
bu Hüseynmiş...

Ey Hüseyin,
ey Hüseyin, sən bura nə üçün gəlmisən?
Axi sən Mədinədə idin,
babanın məscidində namaz qılırdın,
hər gün ora toplaşanlara öyünd-nəsihət verirdin.
Sən axı ümmət içində öz xeyirxahlığınıla məşhur idin,
kimsə səndən zərər görməmişdi,
bəs necə olur ki, müsəlmanlar,
namaz qılanlar sənə qarşı çıxıb,
hətta sənə kaflrlərə etmədiklərini edirlər,
su vermirlər,
danışanda hay-küy salırlar ki, səsini eşitməsinlər.
Ey Hüseyin, babandan sonra nə baş verib,
bu ümmətə nə oldu, ey cənnət gənclərinin sərvəri?

Bu çirkin üzlü kimdir belə?
Nə cürətlə Hüseynin qarşısında ağızını açır?
Hüseyen olan yerdə susmağın lazım deyilmi,
kafir və şərəfsiz!
Məgər sənin Peyğəmbərin demədi ki,
Əhli-beytimə tabe olsanız,
yolunuzu azmayacaqsınız?!
Məgər demədi ki, Quran və Əhli-beytim
Qiyamətə kimi bir-birindən ayrılmayacaqlar?
Məgər Hüseyen Əhli-beytdən deyil?!

Bu səhrada sağa-sola qaçışan
ayaqyalın uşaqlar kimdir?
Dallarınca düşmüş əliqilincli yırtıcı canavarlar kim?
Bu kiçik qız kim?
qulağından sırgasını çəkib qoparan kim?
Bu uşaqların ataları hardadır...?

Ey Hüseyin ibn Əli!

Ey Hüseyin ibn Əli! Sən o beş nəfərdən birisən. Hansı ki, Allah onları bütün günahlardan arındırıb, öz bəndəliyi yolunda bütün büdrəmələrdən uzaq edib, bütün kamilliklərlə bəzəyib, bütün yüksəkliklərə ucaldıb, bəşəriyyətin qaranlıqlardan aydınlığa çıxmazı, insani fitrətə qayitması, özünə dönməsi üçün bütün insanlar içindən seçib.

Ey Hüseyin ibn Əli! Sən o ailədənsən ki, Allah onları sevməyi və onlara itaət etməyi Öz kitabında hər kəsə vacib edib.

Ey Hüseyin ibn Əli! Sən İslam Peyğəmbərinin gözünün nuru idin. Səni öpərdi, qoxulayardı, sevib oxşayardı. Sevgi yağan gözlərlə, təbəssüm dolu üzlərlə sənə baxardı, şirin-şirin sözlərlə səninlə danışardı, gözləri yaşıla dolardı... süzülərdi nurlu üzündən acı həsrət yaşları...

Ey Hüseyin ibn Əli! Sən Məhəmməddən, Məhəmməd də səndən idi. Bunu özü buyurmuşdu, özü duydurmuşdu. Sənin yolu eynilə onun yolu idi, amalın onun amalı idi, onun məqsədini izləyirdin, yolunu gedirdin. Eyni ağaçdan idiniz, eyni torpaqda kök atmışsınız, eyni səmaya yönəlmışdiniz, eyni işıqla işıqlanmışınız... Sən onun zəhmətlərini puç olmağa qoymadın, ey Hüseyin, izinin silinməyinə, ləpirlərininitməsinə imkan vermədin. O səni tanıyor və səninlə fəxr edirdi.

Ey Hüseyin ibn Əli! Sən hidayət çıraqı və nicat gəmisi idin. Bunu da Allahın doğru danışan dili, Rəbbimizin Elçisi buyurdu. O işığa üz tutanlar işıqlandı, yolu gördü, yol aldı. O hidayət mayakını görən tufanlı dəryadan sahili gördü. O gəmiyə minən həyat burulğanlarında sarsılmadı, titrəmədi, əsmədi, yixilmadı, batmadı, boğulmadı, azadlıq və nicat sahilinə yan aldı. O gəmiyə minən gördü ki, bütün gəmilər tufan ağızında gedir, dalğalara əsir olub, içi boş çəllək kimi yırğalanır... Ancaq sənin gəmin, ey Hüseyin, aram-aram, mətin-mətin, əmin-əmin üzü sevinc, təravət, şadlıq, xoşbəxtlik qəhqəhələrinin sardığı həyat və əbədiyyət sahilinə yaxınlaşırı...! Nə gözəl gəmin var, sərvərim! Nə gözəl müsafirlərin var, ey həyat gəmisinin rəhbəri!

Ey Hüseyin ibn Əli! Bir gün Allaha ən yaxın və ən əziz insan – həzrət Məhəmməd – sənin baban miniberdə söhbət edirdi. Sən girdin məscidə, camaatın içi ilə irəlilədin babana doğru və qəfil dolaşdı ayağın, ilişdi ayağın və üzüqöyülü yixildin... Ah, düşdün at üstündən yerə və torpağa bələndin. Dözmədi baban, tələssə-tələsə aşağı endi uca cənnətlərdən, sənin səhrana tələsdi, durğuzdu səni, aldı ağuşuna, basdı bağırina, öpdü üz-gözündən. Hələ başın bədəndə idi... Onda çox şeyi başa düşməyən birinci sınıf İslam şagirdləri gözlərini döyə-döyə baxırdılar üzlərdə təəccüb... Görəsən, başa düşən oldumu sən kimsən, necə dəyərlisən?! Bəli, baban Allahın səninlə bağlı əmrini tələsə-tələsə yerinə yetirirdi, sənə sevgi əmrini ifadə etməyə gecikmirdi... Ancaq onun ümməti çox gecikdi, ey Hüseyin...!

Ey Hüseyin ibn Əli! Allaha, babana, atana, anana, qardaşına – siz Allah ailəsinə düşmən olanlar hər şeyin əvəzini çıxıdlar səndən... Yaxşılıqa, həqiqətə, düzlüyü, sədaqətə, etibara, gözəlliyyə, işığa, aydınlığa, ya-

şilliliğə, canlılığı və həyata nifrət edənlər bütün bunların hamısına sahib olan sənə nifrət etdilər və sənin işığını söndürməyə cəhd etdilər. Heyhat, heyhat! Məgər işığını Allahdan alan gur işıqlı çiraq da sönərmə üfürməklə?! Məgər sən cisim idin ki, cismini öldürməklə oləsən?! Xeyr, xeyr, sən həqiqətin özüsən, gözüsən, sən heç zaman ölməyən, sönməyən, köhnəlməyən, dövrlər keçsə də, dəyişməyən haqsan, haqqə bağlısan, haqdansan, haqlasən, üzü haqqə doğrusan, özü haqqə sarışan, həqiqət karvanının sarbanışan.

Ey Hüseyin ibn Əli! Daim yaşardır Həqiqət! Yaşayıldın buna görə, yaşayırsan buna görə. Düşmənlərinə yaşamadılar heç vaxt... Həmişəyaşar Həqiqətin yanında olmayanlar yaşadıqlarını güman edən meyitlərdir – nəfəs alan, əl-ayaq tərpədən meyitlər!

Ey Hüseyin ibn Əli! Mədinə şahid idi sənin gecələrinə. Şəhərdəki ayıq-sayıqlar, gözlərini axırət üfüqünə zilləmiş oyaqlar, haqqə doğru yol alanlar sənin parlətini və sənin nurunun səmalara yol açan şöləsinin göylərə yayıldığını gördülər. Sənin işığın ulduzlarının gözünü qamaşdırırdı onda... gözlərini tez-tez qırkırdı ulduzlar, özündən gedib axırdı ulduzlar...

Ey Hüseyin ibn Əli! Sənin Quran tilavətin nə həzin-di, nə şirindi...! Qəlbi oxşayır, ruhu çulgayır, könlü tit-rədirdi, qəlbi təlatümə gətirirdi. Quran sənin gözünün nuru idi, qəlbinin sevinci idi. Sən heç vaxt Qurandan ayrı düşmədin.

Ey Hüseyin ibn Əli! Qəflətdən ayılanlar səninlə ayılır, Rəbbə sarı yüksələnlər sənin əlindən tutub sənin işığına sığınırıdalar, sənin elm və hikmət bulağından içib susuzluqlarını yatırırdılar. Rəbbə sarı gedən yolda könüllər titrədiyi, gözlər səyridiyi, ayaqlar əsdiyi, bürdədiyi bir zamanda sən zərrə qədər qorxu-hürkü keçirmirdin, bu bəndəlik yolunu dəfələrlə getmişdin, gəl-

mişdin, indi isə gedənlərə yol göstərirdin. Sən olma-saydın, bizim axırımız nə olardı, bu qorxulu vadini, bu vahiməli səhranı necə qət edərdik, ey Hüseyn! Ey Peyğəmbərimizin hidayət işiği!

Ey Hüseyn ibn Əli! Duymuşdun ibadətin həzzini, çəkmişdi ərşə yuxunu sənin Allaha, Allahın sənə sevgisi. Eşqində sədaqətli idin. Yuxularını azaltmışdin. Oyanardin gecələr, sübhə kimi dinləyərdin sevgi mesajlarını, dalardin səcdəyə anbaan, dəqiqə-dəqiqə, saat-saat... Açılmış, ey səhər, açılma! Doğma, ey dan yeri, doğma, sönməyin, ey ulduzlar sönməyin...! Hələ ürəyimdə deyilməmiş sözüm var, qəlbimi yandırıb-yaxan közüm var. Ayırmayıñ məni sevgiliimdən. Ah..., ey sevgilim! Ah..., ey sərvərim! Sənin eşq alovunun şöлəsi vücudumu yandırıb yaxdı, sənə qurban olsun, bu Hüseyn canı! Atam-anam, qardaş, bacım sənə qurban! Bu uşaqlarım sənə qurban, varım, olan-qalanım da sənə qurban, ey mənim ağam, ey mənim sərvərim! Gündəlik işlərim məni səndən ayrı salır, sənin cılvələrin gözü mü qamaşdırır, çək kənara pərdələri, camalına baxmaqdan heç zaman ayrı salma məni...!

Ey Hüseyn ibn Əli! Ey İmam oğlu, İmam qardaşı, imamlar atası. Babası pak, ata-anası pak, qardaş-bacısı pak, oğlanları pak, nəslı pak! Ey pakların sərvəri! Ey paklanmışların sərvəri! Ey paklanmaq istəyənlərin öndəri, örnəyi! Ey parlaq aylar, ulduzlar oğlu! Ey saçan günəşlər övladı! Ey Məkkə və Mədinə yadigarı! Ey Kəbənin iftixarı! Ey öz qanı ilə İslami saxlayan...! Ey yaxşı insan, ey yaxşılığın mənası, ey yaxşılığın özü! Ey yaxşılıq çeşməsi!

Ey Hüseyn ibn Əli! Babanı gördün yuxuda, öz şəhərində, öz məscidində, gəldi sənin yanına, basdı səni bağırina... Artıq sənin də saç-saqqalın onunku kimi ağarmışdı... O uşaq Hüseyn hara getdi? Qəlbi qəmlər

dəryası olmuş bu yaşılı kişi kimdir? Ancaq sən baban üçün daim kiçik Hüseynsən, kiçik və sevimli Hüseyin olaraq qalacaqsan. O səni səslədi, səni çağırdı, səni əbədiyyət mənzilinə dəvət etdi, gəl dedi, hamımız səni gözləyirik. Dur ayağa, Allah ağacı xətərdədir, kökü-nə balta çalmaq istəyirlər, qurdalar kökünü gəmirir, murdarlar dibini murdarlayır, qov o itləri, Hüseyin! Dur, dur ayağa, ey Hüseyin! Qov gözündən mürgünü, qaldır ayağa ümməti, silkələ yuxuda olanları, oyat qəflətə dalanları! Bu ümmətə nə olub ki, Allah dərgahında olanlara ölü deməyə başlayıblar! Nə tez unudlu ümmətin mehriban atası?! Məhəmməd aranızda olmasa da, onun işığı aranızdadır, onun yolu içinizdədir, onun sevdiyi, seçdiyi Hüseyni sizinlədir... Ey mənim unutqanlarım!

Ey Hüseyin ibn Əli! Ey mərd oğlu mərd! Ey comərd oğlu comərd! Ey igid oğlu igid! Ey şir oğlu şir! Ey nər oğlu nər! Sən Kərbəlada Allah düşmənlərini, dəyərləri çeynəyənləri bir-bir, iki-iki, üç-üç qırıb-tökür-dün, bu iyənc ilmələri dartırdın, sökürdün... İyənc oğlu iyənc görəndə ki, şir oğlu şirlə bacarmaq mümkün deyil, qışqırdı: "Təkbaşına getməyin! Qarşınızda kıl ərəblərin qatili Əlinin oğlundur!" Onda sənə sarı hər yandan nakişilik nizələri, xəyanət oxları, hətta, sərvərim, əskiklik daş-kəsəyi yağmağa başladı. Nakişilər dünyasında yaşamaq kişilərə ardır! Sən də bu arsızlar diyarından köçdün, getdin... Uca ruhun bir an dayanmadan səmalara pərvaz etdi...

Ey Hüseyin ibn Əli! Ey Alim oğlu alim! Arif oğlu arif! Abid oğlu abid! Kimsəyə sual vermədin, kimsəyə ehtiyacın yox idi. Sən elm və hikmət suyunu içmişdin. Bu çeşmə sonsuzluq ümmanına qovuşmuşdu. Daim sənə doğru susuz suallar yağırırdı və sən onları sirab edirdin. Sən bu ümmətin sığınacaq yeri idin.

Görən gözlər bunu görməli idi, duyan qəlbələr bunu bilməli idi. Ancaq qəlbi xəstələr, xəstəliyi sevənlər, nəfsinə kölə olanlar, quldarlığa, qul olmağa heç vaxt arxa çevirməyənlər, qul olmayı sevənlər, qul olmağa razi olanlar, içləri qapqara qaralanlar bunu necə başa düşəydi, səni, sənin işığını necə görə biləydi?!

Heyif sənə, ey Hüseyn! Heyif sənə, ey kamil insan!

Heyif sənə, ey bəşəriyyət atası! Ey Allahın bir dünya ömürdən sonra yetişdirdiyi ən dadlı, ən şirin, ən ətirli, ən xalis, ən parlaq insan meyvəsi! Allah, Sən insanı yaradanda bu meyvəni yetişdirməyi qarşına məqsəd qoymuşduñ, deyilmi?!

Və yetirmişdin! Allah, Sənin zəhmətlərinin əvəzi bumu olmalı idi?!

Ah... Sən o meyvəni bizim üçün yetişdirmişdin... Heyif sənə, Allah...!

Ey Hüseyn ibn Əli! Ey namaz qılan, oruc tutan, zəkat verən, yaxşılığa dəvət edən, pis işlərdən çəkinidirən!

Ey Hüseyn ibn Əli! Sizdən üz çevirən dindən çıxıb. Sizinlə olan sizə yetişib, haqqınızda səhlənkarlıq edən həlak olub. Sizi sevən səadətə yetişib, sizə düşmən olan məhv olub. Sizi inkar edənin ümidi kəsilər, sizdən ayrılan yolunu azar, sizdən yapışan arzusuna yetişər, sizə pənah gətirən əmin-amanlıqla olar, sizi təsdiq edən salamat qalar, sizə arxalanan hidayət olunlar. Sizə tabe olanın yeri Cənnətdir, sizinlə müxalif olana Cəhənnəm məkandır.

Ey Hüseyn ibn Əli! Hər kəs sizə itaət etsə, Allaha itaət etmiş və hər kəs də sizə qarşı çıxsa, Allaha qarşı çıxmışdır. Hər kəs sizi sevsə, həqiqətən, Allahı sevmiş və hər kəs də sizinlə düşmən olsa, Allahla düşmən olmuşdur.

Ey Hüseyn ibn Əli...!

Mətbəə: «Nurlar» NPM
Çapa imzalanmışdır: 15.08.2018
Nəşrin ölçüsü: 60x84 1/16
Fiziki çap vərəqi: 9
Sifariş: 189/18